

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2021. január 13.*

„Közszolgálat – Felvétel – Versenyvizsga-felhívás – EUIPO/AD/01/17 nyílt versenyvizsga –
A felperes nevének a versenyvizsga tartaléklistájára való felvételét mellőző határozat –
A vizsgabizottság összetétele – Állandóság – Felelősség”

A T-548/18. sz. ügyben,

Lars Helbert (lakóhelye: Alicante [Spanyolország], képviseli: H. Tettenborn ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselek: A. Lukošūtė és Tóth K.,
meghatalmazotti minőségben, segítőjük: B. Wägenbaur ügyvéd)

alperes ellen

egyrészt először is az EUIPO/AD/01/17 – tanácsos (AD 6) a szellemi tulajdon területén
versenyvizsga vizsgabizottsága 2017. december 1-jei, az EUIPO tanácsosainak felvétele érdekében
létrehozott tartaléklistára való felvételét mellőző határozatának, másodsor az ugyanezen
vizsgabizottságnak a felperes felülvizsgálati kérelmét elutasító 2018. március 7-i, végleges
formában az EUIPO-nak a felperes panaszát elutasító, 2018. június 8-i határozatát követően
meghozott határozatának megsemmisítése iránt, másrészt a felperes által ezáltal állítólagosan
elszenvedett kár megtérítése iránt az EUMSZ 270. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: S. Gervasoni elnök, P. Nihoul (előadó) és J. Martín y Pérez de Nanclares bírák,

hivatalvezető: P. Cullen tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2020. július 2-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

I. A jogvita előzményei

- 1 Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) 2017. január 12-én közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* az EUIPO/AD/01/17 – tanácsos (AD 6) a szellemi tulajdon területén jelzésű nyílt versenyvizsga-felhívást (HL 2017. L C 9A., 1. o.; a továbbiakban: versenyvizsga-felhívás). Ez az EPSO által szervezett versenyvizsga egy tartaléklista létrehozására irányult tanácsosoknak az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) által történő felvétele céljából. E felhívást a Hivatalos Lap 2017. szeptember 22-i C 315A. számában helyesbítették.
- 2 A versenyvizsga-felhívás a „Mi a kiválasztás módja?” cím alatt rögzítette, hogy a pályázati feltételeknek megfelelő és a képesítés szerinti előválogatáson a legmagasabb pontszámokat elérők közé tartozó pályázók az EPSO értékelőközpontjába kapnak meghívást, ahol őket a szövegértési, matematikai-logikai és absztrakciós készségek tekintetében „feleletválasztós tesztek” álló vizsgák, nyolc általános készség tekintetében interjú, elektronikus iratrendezési gyakorlat, csoportgyakorlat és írásbeli vizsga alapján, az adott versenyvizsga tekintetében előírt speciális készségek tekintetében pedig interjú alapján értékeli.
- 3 A versenyvizsga-felhívás kifejtette, hogy az általános készségek esetében maximálisan 80 pont érhető el, a minimálisan elérendő pontszám ezen általános készségeknél 40, a speciális készségek esetében pedig maximálisan 100 pont érhető el, a minimálisan elérendő pontszám pedig a speciális készségeknél 50.
- 4 A versenyvizsga-felhívásnak „A nyílt versenyvizsgákra vonatkozó szabályzatra” vonatkozó III. melléklete a 6.4. pontjában megállapította, hogy a pályázók kérhetik a vizsgabizottság bármely határozatának felülvizsgálatát, a 6.5. pontban pedig azt, hogy a pályázók közigazgatási panasszal élhetnek a kinevező hatóságnál, azaz az EUIPO ügyvezető igazgatójánál.
- 5 Lars Helbert felperes jelentkezett a szóban forgó versenyvizsgára. 2017. július 12-én az EPSO arról tájékoztatta őt, hogy meghívást kapott az értékelőközpontba, ahol 2017. október 11-én és 12-én részt vett a vizsgákon.
- 6 2017. december 1-jei levelében az EPSO arról tájékoztatta a felperest, hogy a vizsgabizottság úgy határozott, hogy őt nem veszi fel a versenyvizsga sikeres pályázóinak tartaléklistájára (a továbbiakban: a vizsgabizottság eredeti határozata). Ennek indoka az volt, hogy a felperes – mivel 99,5 pontot ért el az értékelőközpontban tartott vizsgákon – nem tartozott a legmagasabb pontszámokat elérő pályázók közé. A tartaléklistára felvett utolsó pályázó által az említett vizsgákon elért összpontszám 180 pontból 102 pont volt.
- 7 Az EPSO 2017. december 1-jei leveléhez mellékeltek egy „készséglap” című dokumentumot. E dokumentum alapján a felperes az általános készségeinek értékelésére irányuló vizsgákon 80-ból 44,5 pontot, a speciális készségekre vonatkozó interjúkon pedig 100-ból 55 pontot ért el, ami az említett vizsgák összessége tekintetében 180 pontból 99,5 pontot jelent.
- 8 2017. december 10-én a felperes felülvizsgálat iránti kérelmet nyújtott be a vizsgabizottsághoz.
- 9 A tartaléklistát a Hivatalos Lap 2018. január 16-i C 14A. számában tették közzé.

- 10 2018. február 26-án a felperes az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzata (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) 90. cikkének (2) bekezdése alapján panaszt nyújtott be az EUIPO-hoz a vizsgabizottság eredeti határozatával szemben.
- 11 2018. március 7-i levelében a vizsgabizottság elnöke arról tájékoztatta a felperest, hogy a vizsgabizottság a felülvizsgálati kérelem alapján felülvizsgálta a felperes anyagát, és helybenhagyta a vizsgabizottság eredeti határozatát (a továbbiakban: felülvizsgálatot követően hozott határozat).
- 12 2018. április 29-én a felperes – az EUIPO javaslatára – kiegészítést nyújtott be az EUIPO-nál a vizsgabizottság eredeti határozatával szemben benyújtott panaszához, amely határozatot a felülvizsgálatot követően hozott határozat helybenhagyott.
- 13 Az EUIPO a 2018. június 8-i – a felperessel ugyanezen a napon közölt – határozatával elutasította a panaszt (a továbbiakban: a panaszt elutasító határozat).

II. Az eljárás és a felek kérelmei

- 14 A Törvényszék Hivatalához 2018. szeptember 18-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 15 A Törvényszék elnökének a Törvényszék eljárási szabályzata 27. cikkének (1) bekezdése alapján hozott, 2019. július 9-i határozatával a jelen ügyet egy új, az első tanácshoz tartozó előadó bírónak osztották ki.
- 16 A Törvényszék az eljárási szabályzata 27. cikkének (5) bekezdése alapján hozott, 2019. október 17-i határozatával az ügyet a negyedik tanács elé utalta.
- 17 Az előadó bíró javaslatára a Törvényszék úgy határozott, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt, és az eljárási szabályzat 89. cikkében meghatározott pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket bizonyos dokumentumok benyújtására, és írásbeli kérdéseket intézett hozzájuk, felkérve őket azok írásban vagy a tárgyaláson történő megválaszolására. A felek a megadott határidőn belül válaszoltak a kérdésekre.
- 18 A Törvényszék a 2020. július 2-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait.
- 19 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
  - semmisítse meg a vizsgabizottság eredeti határozatát, valamint a felülvizsgálat után, végleges formában a panaszt elutasító határozatot követően meghozott határozatot;
  - az EUIPO-t kötelezze a felperest a vizsgabizottság eredeti határozata és a felülvizsgálatot követően hozott határozatból kifolyólag „erkölcsi és nem vagyoni” kár megtérítésére;
  - az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.
- 20 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:
  - teljes egészében utasítsa el a keresetet;

- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

A. A megsemmisítés iránti kérelemről

1. A megsemmisítés iránti kérelem tárgyáról

- 21 Első kereseti kérelmével a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék semmisítse meg a vizsgabizottság eredeti határozatát, valamint a felülvizsgálat után, végleges formában a panaszt elutasító határozatot követően meghozott határozatot. A keresetlevél pontosítja, hogy a vizsgabizottság eredeti határozata és a felülvizsgálatot követően hozott határozat együttesen alkotják a „megtámadott határozatot”.
- 22 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy 2017. december 10-én a felperes a vizsgabizottság eredeti határozatának felülvizsgálata iránti kérelmet nyújtott be a versenyvizsga-felhívás III. melléklete 6.4. pontjának megfelelően. A felülvizsgálatot követően hozott határozattal a vizsgabizottság helybenhagyta az eredeti határozatát.
- 23 Márpedig, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, ha a fél, akinek a valamely versenyvizsgán való részvétel iránti kérelmét elutasították, az adminisztráció számára kötelező, konkrét rendelkezés alapján az elutasító határozat felülvizsgálatát kéri, a felülvizsgálatot követően a vizsgabizottság által hozott határozat minősül a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése értelmében vett sérelmet okozó aktusnak (2019. május 16-i Nerantzaki kontra Bizottság ítélet, T-813/17, nem tették közzé, EU:T:2019:335, 25. pont; lásd továbbá ebben a tekintetben: 2017. március 3-i GX kontra Bizottság végzés, T-556/16, nem tették közzé, EU:T:2017:139, 21. pont; 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet, F-127/11, EU:F:2014:14, 29. pont).
- 24 Ez alapján a felülvizsgálatot követően hozott határozat felváltja a vizsgabizottság eredeti határozatát (2019. május 16-i Nerantzaki kontra Bizottság ítélet, T-813/17, nem tették közzé, EU:T:2019:335, 25. pont; lásd továbbá ebben a tekintetben: 2017. március 3-i GX kontra Bizottság végzés, T-556/16, nem tették közzé, EU:T:2017:139, 22. pont; 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet, F-127/11, EU:F:2014:14, 29. pont).
- 25 A fentiekből következik, hogy a megsemmisítés iránti kérelmet úgy kell értelmezni, hogy az a felülvizsgálatot követően hozott határozatra vonatkozik (a továbbiakban: megtámadott határozat).

2. Az ügy érdeméről

- 26 A megsemmisítés iránti kérelemnek alátámasztására a felperes lényegében négy jogalapra hivatkozik, amelyeket a következőkre alapít:
  - az állandóság hiánya a vizsgabizottság összetételében a versenyvizsga szóbeli vizsgái során, valamint a pályázók koherens és tárgyilagos értékelésének, esélyegyenlőségének és egyenlő bánásmódjának biztosítása érdekében tett koordinációs intézkedések elégtelensége;

- a pályázók összehasonlító és tárgyilagos értékelésére vonatkozó kötelezettség, valamint az egyenlő bánásmód és az esélyegyenlőség elvének megsértése;
  - nyilvánvaló értékelési hibák a felperes értékelése során;
  - többek között a versenyvizsga-felhívás megsértése.
- 27 Az első jogalap keretében a felperes többek között azt rója fel, hogy a vizsgabizottság összetétele nem volt állandó a szóbeli vizsgák során, mivel a vizsgabizottságnak nem volt jelen az összes tagja e vizsgák mindegyikén, és e helyett csak néhány tagból álló „értékelő bizottságok” voltak, amelyek mindegyike korlátozott számú pályázót vizsgált. A felperes úgy véli, hogy a speciális készségekre irányuló interjúja egy olyan értékelő bizottság előtt zajlott, amely csak a pályázók 20%-át vizsgálta. Véleménye szerint a pályázók tárgyilagos és egységes értékelése legalább egy vizsgáztatói mag folyamatos jelenlétét követeli meg a vizsgák során. A felperes a pályázók koherens és tárgyilagos értékelésének, esélyegyenlőségének és egyenlő bánásmódjának biztosítása érdekében tett koordinációs intézkedések elégtelenségére is hivatkozik.
- 28 E körülmények között megsértették a vizsgabizottság koherenciájára, a pályázók esélyegyenlőségére és egyenlő bánásmódjára, valamint az értékelések tárgyilagosságára vonatkozó elvet, továbbá a versenyvizsga-felhívás III. mellékletének 2.4. és 3.1. pontját.
- 29 Ezen érvelést az EUIPO vitatja.
- 30 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az európai uniós ügynökségek és intézmények széles mérlegelési joggal rendelkeznek a versenyvizsga szervezési módjának meghatározását illetően, és ebben az összefüggésben az uniós bíróság által végzett felülvizsgálatnak arra kell korlátozódnia, ami a pályázók közötti egyenlő bánásmód és a pályázók közül történő választás objektivitása biztosításához szükséges (lásd ebben a tekintetben: 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet, F-127/11, EU:F:2014:14, 63. pont).
- 31 Egyebekben, azon kötelezettség, hogy olyan tisztviselők munkáját biztosítsák, akik megfelelnek az alkalmasság, a teljesítmény és a tisztesség legmagasabb követelményeinek, magában foglalja, hogy a kinevezésre jogosult hatóság és a versenyvizsga-bizottság a hatáskörük gyakorlása során kötelesek ügyelni a pályázók közötti egyenlő bánásmód, az értékelés koherenciája, valamint az értékelés tárgyilagossága elvének tiszteletben tartására (lásd ebben a tekintetben: 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet, F-127/11, EU:F:2014:14, 64. pont).
- 32 A pályázók közötti egyenlőség, a pontozás koherenciájának, valamint az értékelés tárgyilagosságának biztosítása érdekében a vizsgabizottság köteles biztosítani az értékelési szempontok minden érintett pályázóra való koherens alkalmazását és különösen saját összetételének állandóságát (lásd ebben a tekintetben: 2002. szeptember 24-i Girardot kontra Bizottság ítélet, T-92/01, EU:T:2002:220, 24–26. pont; 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet, F-127/11, EU:F:2014:14, 65. pont).
- 33 Az ítélkezési gyakorlat szerint e követelmény különösen fontos az olyan szóbeli vizsgák során, mint amilyen a jelen jogvitában szerepel, mivel e vizsgák jellegüknél fogva kötetlenebbek az írásbeli vizsgáknál (lásd ebben a tekintetben: 2004. november 10-i Vonier kontra Bizottság ítélet, T-165/03, EU:T:2004:331, 39. pont; 2010. szeptember 29-i Brune kontra Bizottság ítélet, F-5/08, EU:F:2010:111, 38–41. pont; 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet, F-127/11, EU:F:2014:14, 66. pont).

a) A versenyvizsga típusáról

- 34 A jelen ügyben a versenyvizsga-felhívás III. mellékletének 2.4. pontjából következik, hogy a versenyvizsga szervezéséért felelős szerv „a kiválasztási eljárások során következetesen esélyegyenlőségi politikát alkalmaz, egyenlő [bánásmódot] biztosítva valamennyi pályázó számára”.
- 35 A versenyvizsga-felhívás III. mellékletének 3.1. pontja szerint „[a] pályázók teljesítményének összehasonlítására és a készségeik, képességeik és képezéseik alapján a versenyvizsga-felhívásban meghatározott feltételeknek leginkább megfelelő pályázók kiválasztására vizsgabizottságot jelölünk ki”, „[a] vizsgabizottság uniós tisztviselőkből áll, és a tagjainak felét az intézmények (humán erőforrás-szolgálatok), másik felét pedig a személyzeti bizottságok nevezik ki”, és „[a] vizsgabizottság tagjainak névsora megjelenik az EPSO honlapján (www.eu-careers.eu)”.
- 36 A legutóbb a 2017. szeptember 19-i ADM-16-60-Rev4. sz. határozattal módosított, a vizsgabizottság tagjainak a versenyvizsgára történő kijelöléséről szóló, 2016. november 23-i ADM-16-60. sz. határozat értelmében, az EUIPO egy elnökből, egy alelnökből, nyolc rendes tagból és három póttagból álló vizsgabizottságot hozott létre. Az elnök, az alelnök, a nyolc rendes tag és a háromból két póttag az EUIPO alkalmazottja, a harmadik póttag pedig az Európai Bizottság alkalmazottja volt.
- 37 Az értékelőközpontban tartott vizsgák többek között két interjút foglaltak magukban, a speciális készségekkel kapcsolatos, valamint a pályázók általános készségeinek értékelésére irányuló interjút (a továbbiakban: az általános készségekre vonatkozó interjú).
- 38 A felek között nem vitatott, hogy a vizsgabizottságnak nem minden tagja volt jelen minden egyes interjún. Az EUIPO által a Törvényszék pervezető intézkedéseire adott, 2020. február 28-i és április 9-i válaszokból (a továbbiakban: az EUIPO 2020. február 28-i válasza és az EUIPO 2020. április 9-i válasza) az következik, hogy az egyes pályázók készségeit a vizsgabizottság két tagjából álló értékelő bizottságok értékelték az említett interjúk során. Ez történt többek között a felperes esetében is a speciális készségekre vonatkozó interjú során.
- 39 Összesen 196 pályázó vett részt az értékelőközpontban tartott vizsgákon, amelyek minden pályázó esetében egyrészt a speciális készségekre vonatkozó interjút, másrészt pedig az általános készségekre vonatkozó interjút foglalták magukba, ami összesen 392 interjút jelentett. E vizsgákat hét hétre elosztva, 20 nap alatt tartották meg. A vizsgák két értékelőközpont között egyenlő arányban oszlottak meg.
- 40 A szóbeli vizsgák 20 napja során az interjúk mindennap négy – azaz mindegyik értékelőközpontban kettő – értékelő bizottság között oszlottak meg. Összesen tehát 80 értékelő bizottság értékelt a pályázókat a 20 vizsganap során. Bár e bizottságok egy része több alkalommal is azonos összetételben állt fel ezen időszak alatt, az EUIPO 2020. február 28-i és április 9-i válaszaiból az következik, hogy az említett időszakban nem kevesebb, mint 26 különböző értékelő bizottság értékelt az e vizsgákra meghívott 196 pályázó készségeit.
- 41 Az EUIPO 2020. február 28-i és április 9-i válaszaiból következik továbbá, hogy egyik rendes tag vagy póttag sem vett részt valamennyi interjún, a legmagasabb jelenléti arány 22%-os, a legalacsonyabb pedig 17%-os volt. Ezenkívül egyetlen értékelő bizottság sem értékelt 33-nál több pályázó készségeit az összes szóbeli vizsgát (azaz összesen 392 interjút) együttvéve, ami a pályázók

kevesebb mint egytizedét jelenti. A szóbeli vizsgákon egyetlen értékelő bizottság részvétele sem tartott 7 napnál tovább vagy több mint három egymást követő napon keresztül. A legtöbb interjú részt vevő három tag – az elsőnél 22%-os, a másik kettőnél pedig 21,6%-os jelenléti aránnyal – közül csak kettő vizsgáztatta együtt a pályázókat, annak tudatában, hogy ezt csak nyolc interjú során tették, ami csak a szóbeli vizsgák 2%-át teszi ki. Például az az értékelő bizottság, amely a felperest a speciális készségekre vonatkozó interjúja során értékelte, csak azon a napon ülésezett, és összesen csak hat pályázót értékelt hat interjú során, ami a szóbeli vizsgák mindössze 1,5%-át teszi ki.

- 42 Meg kell tehát állapítani, hogy – ahogyan azt a felperes hangsúlyozta, és ahogyan azt az EUIPO elismerte – a vizsgabizottság összetételében nagyon jelentős ingadozás volt a szóbeli vizsgák során.

b) Arról, hogy lehetetlen a vizsgabizottság valamennyi tagja jelenlétének az összes vizsgán való biztosítása

- 43 Az EUIPO azt állítja, hogy a jelen ügyben a vizsgabizottság változó összetételére amiatt volt szükség, mert lehetetlen volt biztosítani a vizsgabizottság valamennyi tagjának jelenlétét minden egyes vizsgán.
- 44 E tekintetben rá kell mutatni, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a vizsgabizottság összetételében biztosítani kell az állandóságot, „amennyire lehetséges” (lásd ebben az értelemben: 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet, F-127/11, EU:F:2014:14, 66. pont).
- 45 Kivételesen, például logisztikai problémák igazolhatják azt, hogy a vizsgabizottságnak nem minden egyes tagja van jelen az egyes vizsgákon (lásd ebben az értelemben: 2010. szeptember 29-i Brune kontra Bizottság ítélet, F-5/08, EU:F:2010:111, 41. pont; 2010. szeptember 29-i Honnefelder kontra Bizottság ítélet, F-41/08, EU:F:2010:112, 36. pont).
- 46 Ez az eset áll fenn többek között akkor, ha egy több pályázó részvételével zajló versenyvizsga során a szóbeli vizsgák megszervezése komoly nehézségeket okoz, amelyek egyrészt a több vizsgának a különböző nyelvi csoportokba tartozó pályázók számára történő megszervezéséhez, másrészt pedig ahhoz kapcsolódnak, hogy a szolgálati követelményeket tiszteletben kell tartani a vizsgabizottság tagjainak esetében vagy legalábbis egyes tagjai esetén, ha a versenyvizsgákra egy viszonylag hosszú időintervallumban kerül sor (lásd ebben az értelemben: 2008. március 12-i Giannini kontra Bizottság ítélet, T-100/04, EU:T:2008:68, 196. pont).
- 47 E körülmények között a közszolgálat folyamatossága biztosításának szükségessége igazolhatja a vizsgabizottság összetételének állandóságára vonatkozó szabály szigorának enyhítését (lásd ebben az értelemben: 1979. február 13-i Martin kontra Bizottság ítélet, 24/78, EU:C:1979:37, 10. pont).
- 48 A jelen ügyben az EUIPO három indokra hivatkozik annak igazolása céljából, hogy a szervezett felvétel különös jellemzői és a versenyvizsga szervezése során felmerült kihívások a vizsgabizottság összetételének állandóságára vonatkozó szabály alkalmazását illetően szükségessé tették az enyhítést.
- 49 Először, az EUIPO előadja, hogy különböző értékelő bizottságokat kellett volna létrehozni egyrészt azon nyelvek figyelembevétele céljából, amelyeken az interjúkat kellett tartani, másrészt pedig annak figyelembevétele érdekében, hogy az interjúkra két értékelőközpontban párhuzamosan került sor annak elkerülése végett, hogy a versenyvizsga túl hosszú ideig tartson.

- 50 E tekintetben az EUIPO által közölt információkból kitűnik, hogy a szóban forgó 392 interjúból 342-t – azaz tíz interjúból közel kilencet – angolul tartottak. Csak 50 interjút – azaz tízből alig egyet – tartottak más nyelven, nevezetesen 20-at spanyolul, 18-at németül, nyolcat franciául és négyet olaszul.
- 51 A szóbeli vizsgákra fordított 20 nap során a vizsgabizottságok a pályázókat összesen tízből nyolcnál többször angolul, tízből kevesebb mint kétszer pedig a négy másik nyelv egyikén értékelték. Ily módon, ez utóbbiak esetében az interjúkat az első értékelőközpontban három napra (2017. október 5, 12. és 19.), a másodikban pedig négy napra lehetett korlátozni (2017. október 5., 12., 19. és 24.), míg az angol nyelvű interjú az első központban 17 napig, a másodikban pedig 16 napig tartottak.
- 52 Az EUIPO által a tárgyaláson benyújtott táblázatból az is következik, hogy a vizsgabizottság tíz tagja – a rendes tagokat és a póttagokat is ideértve – az interjúkat angolul tudta tartani. A nyelvi készségeik ezenkívül kellően széles körűek voltak ahhoz, hogy lehetővé tegyék számukra az azon interjúkon való részvételt, amelyeket a másik négy nyelv többségén tartottak. E táblázat szerint ugyanis a vizsgabizottság e tíz tagja a spanyol nyelven tartott interjúkon, hét tag a francia nyelven tartott interjúkon, hat a német nyelven tartott interjúkon, négy pedig az olasz nyelv tartott interjúkon is részt tudott venni.
- 53 A fentiekből az következik, hogy a nyelvi sokféleség önmagában nem teszi lehetővé a vizsgabizottság összetételében a fenti 40. és 41. pontban megállapított ingadozás igazolását. Különösen, a kiterjedt nyelvi készségek, amelyekkel a vizsgabizottság tagjai rendelkeztek, valamint az angol nyelven tartott interjú nagyon jelentős aránya nem igazolta azt, hogy az interjú során minden egyes jelöltet a vizsgabizottságnak csak két tagja értékeljen, sem pedig azt, hogy a vizsgabizottság minden egyes tagja ilyen kisszámú jelöltet hallgasson meg.
- 54 Ami azon körülményt illeti, hogy a vizsgák két értékelőközpont között oszlottak meg a versenyvizsga időtartamának lerövidítése érdekében, ez sem igazolhatja önmagában azt, hogy ilyen nagy számban hozzanak létre különböző értékelő bizottságokat, a jelen esetben 26-ot.
- 55 Másodszor, az EUIPO azt állítja, hogy különböző értékelő bizottságokat kellett létrehozni számos összeférhetlenségi helyzet elkerülése érdekében.
- 56 Az EUIPO – miután ezen érv kifejtésére hívták fel – a tárgyaláson – anélkül, hogy egyéb bizonyítékokat tudott volna szolgáltatni – előadta, hogy a jelen ügyben feltárt összeférhetlenségek két csoportba sorolhatók, azaz egyrészt a baráti kapcsolatok, másrészt pedig az egyes pályázók és a vizsgabizottság tagjai közötti hierarchikus kapcsolat fennállására.
- 57 Az EUIPO – miután újból felhívták ezen érv kifejtésére – a tárgyaláson elismerte, hogy nem tudja pontosan megjelölni, hogy mely összeférhetlenségi helyzetek valósultak meg ténylegesen, és konkrét példákkal sem tud szolgálni az ilyen összeférhetlenségekkel kapcsolatban.
- 58 E körülmények között nem lehet meghatározni, hogy az összeférhetlenség kockázata mennyiben tehetette szükségessé a vizsgabizottságnak egy, a fenti 40. és 41. pontban leírthoz hasonló működését.
- 59 Harmadszor, az EUIPO arra hivatkozik, hogy a vizsgabizottság egyes tagjai esetében lehetetlen, hogy kellő mértékben rendelkezésre álljanak ahhoz, hogy minden egyes pályázót vagy őket legalább is nagy számban interjúztassák.

- 60 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a versenyvizsga szervezése az uniós ügynökségek és intézmények által a rendelkezésükre bocsátott emberi erőforrásokkal való gazdálkodás érdekében megvalósítandó intézkedések részét képezi.
- 61 Ebben az összefüggésben az uniós ügynökségeknek és intézményeknek megfelelő időtartamra fel kell tudniuk szabadítani a személyi állománynak a munkaerő-felvétellel kapcsolatos feladatokkal megbízott tagjait annak érdekében, hogy lehetővé tegyék számukra e feladatok ellátását, különben nem tudják felvenni az alkalmasság, a teljesítmény és a tisztesség legmagasabb követelményeivel rendelkező tisztviselőket vagy alkalmazottakat, holott az egyébként elő van írva (lásd a fenti 31. pontot).
- 62 Ezenkívül, akadályoztatás esetén a versenyvizsga-bizottság rendes tagjait egyes pályázók vizsgázása során pótaggok helyettesíthetik annak érdekében, hogy a vizsgabizottság a feladatot észszerű határidőn belül el tudja végezni (lásd ebben az értelemben: 2005. szeptember 13-i Pantoulis kontra Bizottság ítélet, T-290/03, EU:T:2005:316, 78. pont; 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet, F-127/11, EU:F:2014:14, 67. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 63 A fentiekből következik, hogy az EUIPO által felvázolt körülmények nem igazolják a vizsgabizottság 26 különböző értékelő bizottságra történő felosztását a 196 pályázónak a szóbeli vizsgákon való meghallgatása érdekében.

c) A pályázók közötti egyenlőség, a pontozás koherenciájának és az értékelés tárgyilagosságának biztosítása érdekében megvalósított koordinációról

- 64 Az EUIPO – amelyet a felperes ebben a tekintetben bírál – azt állítja, hogy a vizsgabizottság összetételének ingadozása elfogadható volt a pályázók közötti egyenlő bánásmód, a pontozás koherenciájának, valamint az értékelés tárgyilagosságának biztosítása érdekében.
- 65 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a vizsgabizottság összetételének állandósága nem önmagában vett előírás, hanem az az egyik eszközt jelenti a pályázók közötti egyenlő bánásmód, a pontozás koherenciája, valamint az értékelés tárgyilagossága tiszteletben tartásának biztosításához (lásd ebben az értelemben: 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet, F-127/11, EU:F:2014:14, 70. pont).
- 66 Nem zárható ki, hogy a pályázók közötti egyenlő bánásmódot, a pontozás koherenciáját és az értékelés tárgyilagosságát olyan eszközökkel is lehet biztosítani, mint például az e három elv tiszteletben tartásának biztosításához szükséges koordinációs intézkedések bevezetése (lásd ebben az értelemben: 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet, F-127/11, EU:F:2014:14, 67. pont).
- 67 A felperes úgy véli, hogy a jelen ügyben nem ez a helyzet, ellentétben az EUIPO-val, amely a 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítéletre (F-127/11, EU:F:2014:14) hivatkozik.
- 68 Emlékeztetni kell arra, hogy a 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet (F-127/11, EU:F:2014:14) alapjául szolgáló ügyben számos intézkedést irányoztak elő az értékelőközponban lebonyolított szóbeli vizsgák esetében az értékelőknél gyakran megállapított kognitív torzítások ellensúlyozására, és ezáltal az egyenlő bánásmód, a pontozás koherenciájának, valamint az értékelés tárgyilagosságának biztosítása céljából (az említett ítélet 25. pontja).

- 69 Először, a 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet (F-127/11, EU:F:2014:14) alapjául szolgáló ügyben az volt az előírás, hogy a vizsgabizottságnak össze kell ülnie abból a célból, hogy:
- a vizsgák lebonyolításának módjáról döntsön;
  - két- vagy háromnaponként minden olyan alkalommal, amikor a pályázóknak adott pontokról tanácskozik annak érdekében, hogy az ezen idő alatt vizsgáztatott pályázók képességeit értékelje;
  - az összes vizsga végén megvizsgálja a pályázókra vonatkozó értékelések koherenciáját és a végső határozatokat, amelyeket az összes vizsgaeredmény alapján az egész vizsgabizottságnak együttesen kell meghoznia (az említett ítélet 26. és 71. pontja);
- 70 Másodsor, a 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet (F-127/11, EU:F:2014:14) alapjául szolgáló ügyben előírás volt, hogy figyelembe kell venni az az értékelőknél gyakran megállapított kognitív torzítások ellensúlyozására, és ezáltal a pályázók közötti egyenlőségnek, a pontozás koherenciájának, valamint az értékelés tárgyilagosságának biztosítása céljából megtett intézkedéseket, amelyek között szerepelnek a következők:
- az előzetesen meghatározott magatartási mutatókat használó előzetesen megállapított módszert követő, előzetesen kialakított tesztek alkalmazása;
  - az az előírás, hogy a vizsgabizottság elnökének részt kell vennie valamennyi vizsga első perceiben a módszerek helyes alkalmazásának biztosítása érdekében;
  - az, hogy a pontozás koherenciájának ellenőrzése érdekében tanulmányokat kell készíteni és elemzéseket kell végezni (az említett ítélet 26. és 72. pontja).
- 71 Meg kell határozni, hogy alkalmaztak-e a jelen ügyben – ahogyan azt az EUIPO állítja – ilyen koordinációs intézkedéseket.

1) A vizsgabizottságon belüli eszmecserék

- 72 Az EUIPO egyrészt azt állítja, hogy a vizsgabizottság tagjai közötti rendszeres eszmecserék, másrészt pedig a teljes vizsgabizottság heti rendszerességű ülései lehetővé tették ez utóbbi számára, hogy valamennyi olyan pályázó teljesítményét megvitassa, akiknek készségeit már értékelték, valamint hogy lefolytassa e pályázók összehasonlító vizsgálatát.
- 73 A felperes azonban úgy véli, hogy a szóban forgó eszmecserék és ülések nem teheték lehetővé a pályázók egymáshoz viszonyított érdemeiről való eszmecserét, mivel a vizsgáztatóknak nem volt egy olyan közös magja, amely a pályázók kellően jelentős arányát értékelte volna.
- 74 E tekintetben a 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítéletből (F-127/11, EU:F:2014:14) az következik, hogy a vizsgabizottság tagjai közötti eszmecserék, amelyekre a vizsgák előtt, alatt és után került sor, különös jelentőséggel bírnak a pályázók közötti egyenlő bánásmód, a pontozás koherenciájának, valamint az értékelés tárgyilagosságának biztosítása tekintetében.

- 75 Először, az EUIPO benyújtotta azon 19 ülés jelenléti ívét, amelyekre az értékelőközpontokban megtartott vizsgák előtt, 2016. december 9. és 2017. június 21. között került sor.
- 76 Meg kell állapítani, hogy a vizsgabizottságnak nem mindegyik tagja volt jelen a szóban forgó 19 ülés mindegyikén. Egyebekben, az említett ülésekről nem készült semmilyen jegyzőkönyv, amely folytán nem lehet tudni, hogy mit vitattak meg azokon. Különösen, a Törvényszék nem tudja megvizsgálni, hogy ezen üléseken döntöttek-e a vizsgák lebonyolításának módjáról, ahogyan a 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet (F-127/11, EU:F:2014:14) alapjául szolgáló ügyben történt (lásd a fenti 69. pontot). Ezenkívül megállapítható, hogy mivel ugyanezen ülésekre az értékelőközpontban tartott vizsgák kezdete előtt került sor, azok nem teheték lehetővé, hogy a vizsgálóbizottság a pályázók teljesítményét és érdemeit vizsgálja, sem pedig azt, hogy ez utóbbiak összehasonlító értékelését elvégezze.
- 77 Másodsor, az EUIPO arra hivatkozik, hogy hetente hét ülést tartottak, amelyekre az értékelőközpontban szervezett versenyvizsgák szakaszában került sor. A vizsgabizottság a szóbeli vizsgákra szánt hét hét mindegyikén összeült, azaz 2017. szeptember 15-én, 22-én és 29-én, majd 2017. október 6-án, 13-án, 20-án és 26-án.
- 78 Ugyanakkor, az EUIPO által benyújtott bizonyítékok alapján nem vizsgálható többek között az, hogy a vizsgabizottság mely tagjai voltak jelen a szóban forgó, heti rendszerességgel megtartott hét ülésen, valamint hogy mi volt ezen ülések pontos célja, különösen, hogy ezen ülések mennyiben tették lehetővé a pályázók teljesítményéről szóló eszmecsere és ez utóbbiak összehasonlító értékelését.
- 79 Mindenekelőtt, miközben a 2020. február 28-i válaszában az EUIPO azt állítja, hogy a szóban forgó, heti rendszerességgel megtartott hét ülésen a vizsgabizottság „általában teljes létszámmal, az elnök és az alelnök részvételével” ülésezett, valamint hogy „csak alkalmanként fordult elő, hogy valamelyik teljes jogú tag nem volt elérhető, és hogy a helyét a helyettese vette át, aki a vizsgabizottságban az adott héten vett részt”, a 2020. április 9-i válaszában megállapítja, hogy a heti rendszerességű üléseken a vizsgabizottságnak csak azon tagjai vettek részt, akik az adott héten közreműködtek az interjúk lebonyolításában, ideértve a vizsgabizottság elnökét és alelnökét is.
- 80 Ezt követően az EUIPO – ellentétben azzal, ahogyan a vizsgabizottságnak a szóbeli vizsgák előtt és után tartott ülései tekintetében eljár – semmilyen jelenléti ívet, valamint semmilyen egyéb olyan dokumentumot nem mutatott be a szóban forgó, heti rendszerességgel tartott hét üléssel kapcsolatban, amelyek alapján az állítása ellenőrizhető lett volna. Az EUIPO – miután őt a Törvényszék pervezető intézkedések keretében kétszer kifejezetten ezzel kapcsolatban kérdezte – azt válaszolta, hogy ez utóbbi üléseken nem készültek ilyen jelenléti ívek. Ugyanakkor a vizsgabizottság 2017. november 9-i üléséről készült, az EUIPO által közölt jegyzőkönyv utal egy, a vizsgabizottság 2017. október 20-i üléséről készített jegyzőkönyvre, azaz azon ülés jegyzőkönyvére, amelyet az értékelőközpontban tartott, említett vizsgák hatodik hetét követően tartottak. A tárgyaláson az EUIPO e tekintetben elismerte, hogy ellentmondás áll fenn, nem tudta azonban megerősíteni az ez utóbbi ülést követően esetlegesen készült jegyzőkönyv létezését vagy hiányát.

- 81 Harmadszor, az EUIPO közölte azon hét ülés jegyzőkönyvét, amelyeket az értékelőközpontban tartott vizsgákat követően, 2017. november 7-én, 8-án, 9-én, 17-én, 21-én és 22-én, valamint 2018. február 1-jén tartottak:
- a 2017. november 7-i ülésen az EPSO ismertette az írásbeli vizsgák értékelésére vonatkozó statisztikát, majd az ő javaslatára a vizsgabizottság egységesítette a pontszámokat azáltal, hogy kiküszöbölte a vizsgabizottság különböző tagjai által adott pontszámok közötti különbségeket;
  - a 2017. november 8-i ülésen a vizsgabizottság megvizsgálta a neki címzett panaszokat, és felvilágosítást kért a különösen alacsony pontszámokkal kapcsolatban, valamint magyarázatot kért az EPSO által vezetett minőségellenőrzésekről;
  - a 2017. november 9-i ülésen a vizsgabizottság felülvizsgálta bizonyos pályázók pontszámait, elfogadta a tartaléklista tervezetét, és megvizsgálta a kiválasztott pályázók által a szellemi tulajdonjog terén szerzett tapasztalatuk igazolása érdekében benyújtott dokumentumokat;
  - a 2017. november 17-i és 21-i ülésen a vizsgabizottság tagjai megvizsgálták a pályázók által közölt, a szellemi tulajdon területén szerzett tapasztalatukat igazoló dokumentumokat;
  - a 2017. november 22-i ülésen a vizsgabizottság folytatta e vizsgálatot, és megszervezte a folyamat további részét azzal, hogy engedélyezte a vizsgabizottság indokolással ellátott jelentésének elkészítését, az EPSO igazgatójának címzett feljegyzés elkészítését és e dokumentumoknak az EUIPO ügyvezető igazgatójával történő közlését;
  - a 2018. február 1-jei ülésen a vizsgabizottság megvizsgálta a hozzá benyújtott 35 felülvizsgálati kérelmet, és mindegyik esetben úgy határozott, hogy az eredeti határozatát helybenhagyja.
- 82 A fentiekből az következik, hogy a vizsgabizottság által végzett összehasonlító vizsgálat nem valamennyi pályázó pontszámára vonatkozott, hanem az csak a pontszámok – a panasz tárgyát képező pontszámok és azon pontszámok, amelyek a vizsgabizottság tagjainak bemutatott papírok szerint kirívóan alacsonyak voltak – közötti eltérésekre tért ki.
- 83 Egy ilyen vizsgálat számszaki szempontból kétségtelenül biztosítja a vizsgáztatók által adott pontszámok közelítését, azonban nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy – ahogyan azt a 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet (F-127/11, EU:F:2014:14, 71. pont) megköveteli – a tagok a pályázókat ténylegesen, az egyenlőség közöttük történő biztosítása, valamint a pontozás koherenciájának és az értékelés tárgyilagosságának biztosítása céljából hasonlították össze.
- 84 Ezenfelül, az EUIPO nem bizonyította, hogy a vizsgabizottság teljes létszámban ülésezett a végső határozatoknak az összes vizsgaeredmény alapján történő meghozatala érdekében, ahogyan az a 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet (F-127/11, EU:F:2014:14, 26. pont) alapjául szolgáló ügyben történt.
- 85 Az EUIPO által nyújtott információkból ugyanis az következik, hogy néhány határozatot véglegesítettek egyrészt a 2017. november 9-i ülésen, amikor a vizsgabizottság bizonyos pályázóknak az értékelőközpontban tett vizsgákon elért eredményeit vizsgálta felül, másrészt pedig a vizsgabizottság utolsó ülésén, 2018. február 1-jén, amikor a vizsgabizottság eredeti

határozatai tekintetében 35 pályázó által benyújtott felülvizsgálati kérelmeket vizsgálták, és a vizsgabizottság úgy határozott, hogy elutasítja azokat. Bár a vizsgabizottság minden – rendes és pót- – tagja jelen volt e két ülésen, meg kell jegyezni, hogy az alelnök az utóbbin nem vett részt.

86 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az EUIPO nem szolgáltatott elegendő bizonyítékot annak alátámasztására, hogy a vizsgabizottság tagjai közötti rendszeres eszmecserek lehetővé tették volna a pályázók pontozása koherenciájának és az értékelésük tárgyilagosságának, valamint ennél fogva az egyenlő bánásmód közöttük történő biztosítását.

2) Az értékelés módszertana és szempontjai

87 Az EUIPO arra hivatkozik, hogy egy előre meghatározott értékelési módszertant és előre meghatározott értékelési szempontokat vett alapul.

88 Az EUIPO – miután a Törvényszék ezzel kapcsolatban kérdezte – a 2020. február 28-i válaszában F.8. sz. mellékletében egy cím nélküli 13 oldalas dokumentumot nyújtott be anélkül, hogy a tárgyaláson magyarázatot tudott volna adni arra, hogy e dokumentum mennyiben tartalmazta az előírt értékelési szempontokat.

89 A szóban forgó dokumentum első oldala – amely két táblázatból és öt bekeretezett részből áll, mindegyik a versenyvizsga öt nyelvének egyikén – a következőket tartalmazza:

- a speciális készségekre vonatkozó interjú során értékelt készségek listája, amelyek többek között a versenyvizsga-felhívás I. és II. sz. mellékletében a tanácsosi munkakörök jellegével és a kiválasztási kritériumokkal kapcsolatban, valamint a felperes készséglapján szerepelnek;
- e készségek pontskálája és azok mindegyikének súlyozása a pályázók által a speciális készségekre vonatkozó interjújuk során elért összpontszám szempontjából;
- a pályázók által az ezen interjú során nyújtott teljesítménynek az említett pontozási skála alapján megállapított értékelési skálája („elégtelen”, „elégséges”, „jó”, „kompetens”, „nagyon kompetens” és „figyelemre méltó”).

90 A szóban forgó dokumentum 12–13. oldala olyan táblázatokból áll, amelyek az e dokumentum első oldalán található két táblázat egyikéhez hasonlóak. Úgy tűnik, hogy e táblázatokat alkalmazták a pályázóknak a speciális készségeikről folytatott interjújuk során történő értékeléséhez. Az EUIPO nem közölte, hogy milyen alapon került sor e táblázatok kiválasztására, valamint hogy azok vonatkoznak-e a tartaléklistára felvett pályázókra. Úgy tűnik, hogy a szóban forgó táblázatok egyike sem érinti a felperest, mivel az azokban foglalt egyik összpontszám sem felel meg a felperesnek a speciális készségeiről folytatott interjúja során adott összpontszámának.

91 A fentiekből következik, hogy az EUIPO 2020. február 28-i válaszában F.8. pontjában foglalt információk nem tekinthetők elegendőnek ahhoz, hogy azok a 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet (F-127/11, EU:F:2014:14, 26. és 73. pont) által előírt, előre meghatározott értékelési szempontoknak minősüljenek. Az említett ügyben ugyanis a vizsgabizottságnak a vizsgák előtt az értékelendő készségeken, a pontskálán, valamint az e pontskála alapján megállapított értékelési skálán kívül meg kellett határoznia azokat az objektív, mennyiségi jellegű kritériumokat is, amelyek alapján az említett skála alkalmazható volt. E szempontoknak többek között magukban kellett volna foglalniuk azt, hogy a pályázóktól mit várnak el szereplésük során, amit a vizsgabizottságnak figyelembe kellett vennie a pályázók

pontozásakor, e pontozást pedig ezt követően összehasonlító értékeléssel ki kellett volna igazítani a többi pályázó által nyújtott teljesítmény figyelembevételével. Márpedig, a jelen ügyben az említett mellékletben és iratanyag többi részében részében semmi nem teszi lehetővé az ilyen szempontok azonosítását, sem pedig *a fortiori* annak vizsgálatát, hogy ez utóbbiak meghatározására a vizsgák kezdete előtt került-e sor.

3) A vizsgabizottság elnöksége

- 92 Az EUIPO kiemeli, hogy a vizsgabizottság elnöke és alelnöke jelentős szerepet játszott a koordinációban.
- 93 Először is, e koordinációt egyrészt az biztosította, hogy a vizsgabizottság elnöke, illetve alelnöke néhány percre minden egyes vizsga elején jelen volt, másrészt pedig, hogy végig a vizsgák alatt napi eszmecsere zajlottak közöttük.
- 94 A felperes azonban úgy véli, hogy a vizsgabizottság elnökének vagy alelnökének a vizsgák során történő jelenléte nem volt elegendő a rájuk bízott koordinációs szerep betöltéséhez. Az elnök csak közvetetten tudta értékelni a pályázók érdemeit, és így nem tudta biztosítani az értékelésnek, valamint a pályázók összehasonlításának koherenciáját, mivel teljes mértékben mások véleményétől függött, a felperes speciális készségeire vonatkozó interjúval való jelenléte pedig túl rövid – csak öt–hét perces – volt. Ezenkívül, a vizsgabizottság elnöke és az alelnök nem értékelték a pályázók készségeit, hanem csak meghallgatták a vizsgabizottság azon tagjait, akik a pályázókat vizsgáztatták. Mi több, nem egyidejűleg, hanem váltakozva vettek részt az interjúkon, ennek folytán pedig lehetetlen meggyőződni arról, hogy ugyanazon szempontokat alkalmazták-e a vizsgabizottság tagjai gyakorlatának értékelése során.
- 95 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUIPO által hivatkozott, 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet (F-127/11, EU:F:2014:14) alapját képező ügyben a vizsgabizottság elnöke részt vett minden egyes vizsga első perceiben a módszertan helyes alkalmazásának biztosítása érdekében (az említett ítélet 26. és 72. pontja).
- 96 A jelen ügyben az EUIPO jelezte, hogy a vizsgabizottság elnöke és alelnöke átlagosan minden egyes interjúban az első tíz vagy tizenöt percében vett részt. Egyebekben kifejtette, hogy mivel a vizsgákat két értékelő központ között osztották szét, e két személy felosztotta az interjúkat az említett központok között.
- 97 A fentiekből az következik, hogy a vizsgabizottság elnöke és alelnöke együtt sosem vett részt ugyanazon interjú első perceiben. Ezen a ponton a versenyvizsga során felállított rendszer eltér a 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítéletben (F-127/11, EU:F:2014:14) vizsgált módszertől, amely esetben az interjúk során a folytatólagosságot ugyanazon személy – a konkrét ügyben a vizsgabizottság elnökének – jelenléte biztosította minden egyes interjú első perceiben.
- 98 Az EUIPO szerint az interjúk folytatólagossága biztosítható volt a vizsgabizottság elnöke és alelnöke között végig a vizsgák alatt folytatott napi eszmecserekkal, mivel utóbbiak lehetővé tették számukra a különböző értékelő bizottságok megközelítéseinek összhangba hozását.
- 99 Ezen eszmecsere valódiságának bizonyítása érdekében az EUIPO a tárgyaláson a 2020. február 28-i válaszában F.9. sz. mellékletére hivatkozott. Ez az „IP COMP AD/01/2017 MARKING ANALYSIS FOR DATE” című dokumentum a kézzel írt „26/9/17” dátummal egy öt pályázó

teljesítményének négy vizsga tekintetében történő értékeléséről szóló lapot jelent, amely vizsgák közül három az általános készségek, az interjú pedig a speciális készségek értékelésére irányul. E lapra bizonyos számokat – amelyeket úgy tűnik, hogy e vizsgákon adtak a pályázóknak – kézzel írtak. Ezenkívül a kézzel írt „checked” és „ok” megjegyzések az oldal közepén találhatóak. E számok közül néhányat sárga színnel is kiemeltek. Végül, az öt pályázó közül három esetében a táblázatnak a „Comments” című második oszlopa a sárga szövegkiemelővel, kézzel írt „F” betűt tartalmazza.

- 100 Ugyanakkor az EUIPO 2020. február 28-i válasza F.9. sz. mellékletének 2. oldala – ahogyan azt az EUIPO a tárgyaláson elismerte – a pályázók készségeinek értékelésére, nem pedig a vizsgabizottság tagjainak értékelésére vonatkozik. E dokumentum alapján tehát nem állapítható meg, hogy sor került volna a vizsgabizottság elnöke és alelnöke között a vizsgabizottság tagjai munkamódszereinek koordinációjával kapcsolatos eszmecserékre, és még kevésbé az, hogy ezen állítólagosan napi szintű eszmecserék valóban napi rendszerességűek voltak.
- 101 Egyébként egyik bizonyíték sem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a szóban forgó eszmecserék milyen hatást fejthettek ki. Az EUIPO nem adott konkrétan semmilyen magyarázatot ezen eszmecserék eredményeinek a különböző értékelő bizottságok részére történő átadásával, valamint azoknak az említett bizottságok által történő alkalmazásával kapcsolatban.
- 102 Másodszor, az EUIPO azt állítja, hogy a vizsgabizottság kijelöléséről szóló, 2016. november 23-i ADM-16-60 határozat, valamint az azt módosító későbbi négy határozat kifejezetten a vizsgabizottság alelnökét bízta meg a versenyvizsga keretében a munkafeltételek és a munkamódszerek harmonizálásának biztosítására vonatkozó feladattal.
- 103 Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy a vizsgabizottság alelnöke nem volt jelen több olyan ülésen, amelyek az értékelőközpontokban tartott vizsgákat megelőzték vagy követték, miközben ezen ülések – az EUIPO szerint – kulcsfontosságú szakasznak minősültek az eljárás során, amely a pályázók közötti egyenlőségnek, a pontozás koherenciájának és az értékelés tárgyilagosságának biztosítására irányult.
- 104 Ily módon, az EUIPO 2020. február 28-i válaszában F.4. sz. mellékletében foglalt jelenléti ívek szerint a vizsgabizottság alelnöke az értékelőközpontban megrendezett vizsgák előtt tartott 19 ülésből 12 ülésen vett részt, tehát hét ülésen, azaz ezen ülések több mint egyharmadán nem volt jelen. Márpedig, bár az EUIPO semmilyen konkrét információt nem adott ezen ülések tárgyáról, valószínű, hogy azok meghatározóak voltak a vizsgák során követendő munkamódszerek harmonizálásának biztosítása, valamint a vizsgabizottság ezzel kapcsolatban történő felkészítése tekintetében, ami az alelnök elsődleges feladata volt.
- 105 Ami az értékelőközpontban megrendezett vizsgákat követően tartott hét ülést illeti, a vizsgabizottság alelnöke azok közül – ezen ülések jegyzőkönyvei szerint – öt ülésen vett részt. Az alelnök ellenben nem volt jelen a 2017. november 21-i ülésen, amelyen részletesen megvitatták a több pályázó által a szellemi tulajdon területén szerzett szakmai tapasztalatuk igazolása céljából benyújtott dokumentumokat. Ezenkívül, az alelnök nem volt jelen a 2018. februári 1-jei utolsó ülésen, amelyen a vizsgabizottság a versenyvizsga eredményeinek közzétételét követően benyújtott 35 felülvizsgálati kérelem elutasításáról határozott. Márpedig, e témák különleges odafigyelést igényeltek annak biztosítása érdekében, hogy a vizsgabizottság által hozott határozatok egy harmonizált módszer és harmonizált szempontok alkalmazásán alapuljanak.

106 Végül, mivel az EUIPO nem közölt semmilyen információt a hivatkozott heti rendszerességű ülések résztvevőiről (lásd a fenti 78. és 80. pontokat), a Törvényszék nem tudja ellenőrizni, hogy a vizsgabizottság elnöke vagy alelnöke részt vett-e ezen ülések mindegyikén vagy azok egy részén.

4) A tanulmányok és elemzések készítése

107 Az EUIPO a 2020. február 28-i válaszában F.9. sz. mellékletében egy olyan tanulmányokkal és elemzésekkel kapcsolatos, kétoldalas dokumentumot nyújtott be, amelyeket a pontozások koherenciájának ellenőrzése érdekében készítettek.

108 Az EUIPO a tárgyaláson kifejtette, hogy a szóban forgó dokumentumnak az „Assessor check list (for JSI, CBI, OP)” című második oldala tartalmazta a vizsgabizottság interjúkon részt vevő tagjainak magatartásával kapcsolatos elemeket, amelyeket a vizsgabizottság elnöke és alelnöke az ezen interjúkon való jelenlétük első perceiben ellenőrzött, mivel ezen ellenőrzés célja a fent hivatkozott kognitív torzítások mérséklése volt (lásd a fenti 68. és 70. pontot).

109 Ami a szóban forgó dokumentum második oldalát illeti, az a pályázók készségeinek értékelésére vonatkozik, ahogyan az a fenti 100. pontban szerepel, nem pedig a vizsgabizottság tagjainak értékelésére. E dokumentum tehát nem tekinthető olyan tanulmánynak vagy elemzésnek, amely lehetővé teszi annak ellenőrzését, hogy koherens-e az említett tagok általi pontozás.

110 Ennélfogva, a szóban forgó dokumentumnak csak az első oldala releváns annak megállapítása tekintetében, hogy léteztek-e a vizsgabizottság elnöke és alelnöke által készített tanulmányok és elemzések. Mindenesetre egy olyan új dokumentumról van szó, amely nem teszi lehetővé sem a tanulmányok és elemzések számának, sem pedig annak ellenőrzését, hogy a vizsgabizottság egyes tagjai az egyes interjúk során készítettek-e ilyen tanulmányokat és elemzéseket.

111 A fentiekből következik, hogy az EUIPO nem bizonyította azt, hogy – a 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet (F-127/11, EU:F:2014:14, 67. és 71–73. pont) értelmében – megfelelő koordinációs intézkedéseket hoztak annak biztosítása céljából, hogy a kiválasztási eljárás a pályázókkal szembeni egyenlő bánásmódon, valamint a pályázók koherens és tárgyilagos értékelésén alapuljon.

112 A lényegében a vizsgabizottság összetételének állandóságára vonatkozó szabály megsértésén alapuló kifogást tehát el kell fogadni.

113 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a pályázók közötti egyenlő bánásmódra, a pontozás koherenciájára, valamint az értékelés tárgyilagosságára vonatkozó elvek jelentőségére tekintettel az, hogy a vizsgabizottság nem tartotta tiszteletben az összetételének állandóságára vonatkozó követelményt, a lényeges eljárási szabályok megsértésének minősül, amelynek a megtámadott határozat megsemmisítését kell eredményeznie (lásd ebben az értelemben: 2004. november 10-i Vonier kontra Bizottság ítélet, T-165/03, EU:T:2004:331, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), anélkül, hogy szükség lenne az első jogalap alátámasztása érdekében felhozott többi kifogás, valamint a felperes által hivatkozott többi jogalap vizsgálatára.

B. A kártérítés iránti kérelemről

- 114 A felperes úgy véli, hogy őt a vizsgálbizottság és az EUIPO jogellenes magatartása által okozott „erkölcsi és nem vagyoni” kár érte. E kár abban áll, hogy ő a megtámadott határozat miatt legalább 2017. december 1-jétől kezdődően állandó bizonytalanságba került, ami azóta folyamatosan nyugtalanság forrása volt számára, és hátrányosan érintette az EUIPO-n belüli jövőbeli pályafutását. Az említett határozat kétségeket ébresztett a képességeivel és a készségeivel kapcsolatban is, ellentétes volt az észszerű várakozásaival, és jelenős feszültséget keltett benne.
- 115 Az EUIPO vitatja e kérelmet.
- 116 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Unió felelőssége feltételezi három feltételt: az intézményeknek, szerveknek vagy szervezeteknek felrótt magatartás jogellenességének, a hivatkozott kár tényleges és bizonyos jellegének, valamint a felrótt jogellenesség és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállásának teljesülését (2008. február 21-i Bizottság kontra Girardot ítélet, C-348/06 P, EU:C:2008:107, 52–54. pont; 2008. március 12-i Giannini kontra Bizottság ítélet, T-100/04, EU:T:2008:68, 327. pont; 2018. november 29-i Di Bernardo kontra Bizottság ítélet, T-811/16, nem tették közzé, EU:T:2018:859, 60. pont).
- 117 E három feltétel kumulatív, mivel bármelyik hiánya elegendő a kártérítési kérelem elutasításához (lásd ebben az értelemben: 1999. szeptember 9-i Lucaccioni kontra Bizottság ítélet, C-257/98 P, EU:C:1999:402, 14. pont; 2004. november 10-i Vonier kontra Bizottság ítélet, T-165/03, EU:T:2004:331, 78. pont; 2018. november 29-i Di Bernardo kontra Bizottság ítélet, T-811/16, nem tették közzé, EU:T:2018:859, 60. pont).
- 118 A jelen ügyben a felperes – miután az első feltételnek megfelelt – megállapította, hogy a megtámadott határozat jogellenes.
- 119 Mindenesetre, még ha feltételezzük is, hogy az erkölcsi kár és az okozati összefüggés megállapítottak tekinthető, mivel a felperes nem állította, sőt nem is bizonyította, hogy a megsemmisítést megalapozó jogsértéstől független és a megsemmisítéssel teljes mértékben nem helyrehozható erkölcsi kár érte, meg kell állapítani, hogy az említett jogellenességgel érintett, megtámadott határozat megsemmisítése önmagában jelenti azon erkölcsi kár megfelelő és főszabály szerint elégséges megtérítését, amelyet e határozat előidézhetett (lásd ebben az értelemben: 2006. június 6-i Girardot kontra Bizottság ítélet, T-10/02, EU:T:2006:148, 131. pont).
- 120 A nem vagyoni kárt illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjában meghatározott követelmények kielégítése céljából a valamely uniós intézmény, szerv vagy szervezet által okozott állítólagos károk megtérítésére irányuló keresetlevélnek tartalmaznia kell azokat az elemeket, amelyek lehetővé teszik a felperes által az ezen intézménynek, szervnek vagy szervezetnek felrótt magatartás meghatározását, azokat az okokat, amelyek alapján a felperes úgy ítéli meg, hogy ok-okozati összefüggés áll fenn a magatartás és az állítólagosan elszenvedett kár között, valamint e kár jellegét és terjedelmét (lásd ebben az értelemben: 2017. július 20-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, T-644/14, EU:T:2017:533, 65. és 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 121 Márpedig, a felperes által előadott tények alapján nem állapítható meg, hogy ez utóbbi mennyiben kíván a hivatkozott erkölcsi kártól eltérő „nem vagyoni kárra” hivatkozni. Amennyiben ez így van, a felperes nem szolgáltat olyan bizonyítékot, amelynek alapján megállapítható lenne az ilyen kár fennállása, sem pedig annak terjedelme.

- 122 Ily módon nem állapítható meg, hogy teljesült a második feltétel ahhoz, hogy a jelen ügyben kártérítésre kötelezésre kerüljön sor.
- 123 Ebből következik, hogy a kártérítési kérelmet el kell utasítani.
- 124 A fenti megfontolások összessége alapján a keresetnek a megtámadott határozat megsemmisítése iránti részében helyt kell adni, az ezt meghaladó részében el kell utasítani.

IV. A költségekről

- 125 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 126 A EUIPO-t, mivel lényegében pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell saját költségeinek és a felperes költségeinek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék megsemmisíti a 2018. március 7-i határozatot, amelyben az EUIPO/AD/01/17 nyílt versenyvizsga vizsgabizottsága a felülvizsgálatot követően megtagadta, hogy Lars Helbertet felvegye a szellemi tulajdon területén AD 6 besorolási fokozatú tanácsosok felvételére vonatkozó tartaléklistára.**
- 2) **A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) **A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalát (EUIPO) kötelezi a költségek viselésére.**

Gervasoni

Nihoul

Martín y Pérez de Nanclares

Kihirdetve Luxembourgban, a 2021. január 13-i nyilvános ülésen.

Aláírások